

Středa 5. května 2010

Přenesení zákonodárné pravomoci

P7_TA(2010)0127

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. května 2010 o přenesení zákonodárné pravomoci (2010/2021(INI))

(2011/C 81 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (Smlouva o fungování EU),
  - s ohledem na své usnesení ze dne 23. září 2008 s doporučeními Komise o přizpůsobení právních aktů novému rozhodnutí o postupu projednávání ve výborech ⁽¹⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 7. května 2009 o nové úloze a odpovědnostech Parlamentu při provádění Lisabonské smlouvy ⁽²⁾,
  - s ohledem na své stanovisko ze dne 24. listopadu 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část 5 ⁽³⁾,
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. prosince 2009 o provádění článku 290 Smlouvy o fungování EU (KOM(2009)0673),
  - s ohledem na dopis ze dne 29. ledna 2010 o člancích 290 a 291 Smlouvy o fungování EU, který zaslal předseda Evropského parlamentu předsedovi Evropské komise,
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanoviska Hospodářského a měnového výboru a Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A7-0110/2010),
- A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva zakotvuje zákonodárnou moc a zavádí hierarchii norem právního řádu Unie, čímž prohlubuje demokratický charakter Unie a racionalizuje její právní řád; vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva zavádí nové pojetí legislativního aktu, což má dalekosáhlé důsledky,
- B. vzhledem k tomu, že jedním z prvků legislativní pravomoci je možnost uvedená v článku 290 Smlouvy o fungování EU, kdy zákonodárce může v případě legislativního aktu (dále jen „základní akt“) přenést část své pravomoci na Komisi,
- C. vzhledem k tomu, že přenesení pravomoci je citlivý úkon, kdy je Komise pověřena výkonem pravomoci, která je podstatou vlastní úlohy zákonodárce; vzhledem k tomu, že při úvahách o otázce přenesení pravomoci je proto nutné vždy vycházet ze svobody zákonodárce,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 22.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0373.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2009)0083.

Středa 5. května 2010

- D. vzhledem k tomu, že tato přenesená pravomoc se týká pouze doplnění a změn částí legislativního aktu, které zákonodárce nepovažuje za podstatné; vzhledem k tomu, že výsledkem aktů v přenesené pravomoci, které přijímá Komise, jsou nelegislativní akty s obecnou působností; vzhledem k tomu, že v základním aktu musí být výslovně stanoven cíl, obsah, rozsah a doba trvání přenesené pravomoci a dále podmínky, které se na toto přenesení pravomoci vztahují,
- E. vzhledem k tomu, že akty v přenesené pravomoci budou mít zásadní dopady v mnoha oblastech; že je proto nanejvýš důležité, aby byl postup vypracování a rozhodování, zejména pokud jde o akty v přenesené pravomoci, zcela transparentní, což spoluzákonodárcům skutečně umožní demokraticky kontrolovat výkon pravomocí přenesených na Komisi, a to případně i prostřednictvím veřejného projednávání v Parlamentu,
- F. vzhledem k tomu, že Parlament a Rada by měly mít s ohledem na všechny aspekty přenesení zákonodárné pravomoci rovnoprávné postavení,
- G. vzhledem k tomu, že „Lamfalussyho postup“ připravil cestu pro tento mechanismus přenesení pravomoci s plnou kontrolou ze strany zákonodárce; vzhledem k tomu, že prohlášení č. 39 konference zástupců vlád členských států ze dne 23. července 2007, jež je přílohou Lisabonské smlouvy, uznává zvláštní povahu oblasti finančních služeb; vzhledem k tomu, že nový režim pro akty v přenesené pravomoci v žádném případě neomezuje současná práva Parlamentu v této oblasti, zejména pokud jde o včasné předávání dokumentů a informací,
- H. vzhledem k tomu, že na přenesení pravomoci lze nahlížet jako na nástroj dokonalejší tvorby právních předpisů, jehož cílem je zajistit jejich jednoduchost a zároveň jejich dopracování a aktualizaci, aniž by bylo nutné uchýlit se k opakovanému legislativnímu postupu, přičemž je zákonodárci ponechána jeho konečná pravomoc a odpovědnost,
- I. vzhledem k tomu, že na rozdíl od přístupu uvedeného v článku 291 Smlouvy o fungování EU, který se týká prováděcích opatření, článek 290 této smlouvy neobsahuje právní základ pro přijímání horizontálního aktu, který by stanovoval pravidla a základní principy platné pro přenesení pravomoci; vzhledem k tomu, že tyto podmínky je proto nutné stanovovat v každém základním aktu,
- J. vzhledem k tomu, že Komise je odpovědná Parlamentu; vzhledem k tomu, že komisař odpovědný za interinstitucionální vztahy a administrativu se při svém slyšení ve Výboru pro ústavní záležitosti dne 18. ledna 2010 zavázal k co nejužší spolupráci s Parlamentem s cílem zajistit, aby Komise uplatňovala přenesenou pravomoc ke spokojenosti Parlamentu,

Aspekty, které musejí být definovány v základním aktu

1. domnívá se, že v každém základním aktu je nutné výslovně a přesně uvádět všechny cíle, obsah a rozsah a délku trvání každého přenesení pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU;
2. zdůrazňuje, že článek 290 Smlouvy o fungování EU dává zákonodárcům možnost si vybrat, které kontrolní mechanismy zavedou; je toho názoru, že dva příklady uvedené v čl. 290 odst. 2, vyslovení námítky nebo zrušení přenesení pravomoci, slouží pouze pro ilustraci a že je možné přenesení pravomoci podrobit jiným kontrolním prostředkům, jako je výslovný souhlas Parlamentu a Rady s každým aktem v přenesené pravomoci nebo možnost zrušit platnost jednotlivých aktů v přenesené pravomoci, které jsou již v platnosti;
3. domnívá se však, že na oba příklady možných podmínek uvedených v čl. 290 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, vyslovení námítky a zrušení přenesení pravomoci, lze pohlížet jako na nejobvyklejší způsob kontroly toho, jak Komise využívá přenesenou pravomoc, a měly by být oba uvedeny v každém základním aktu;

Středa 5. května 2010

4. má za to, že kontrolní mechanismy stanovené zákonodárcem musejí dodržovat určité obecné principy právních předpisů Unie a že musejí zejména:

- být jednoduché a snadno pochopitelné,
- zabezpečovat právní jistotu,
- umožňovat Komisi účinně uplatňovat přenesenou pravomoc,
- umožňovat zákonodárcům řádně sledovat uplatňování přenesené pravomoci;

5. domnívá se, že uplatnění práva Parlamentu vznést námitku je nutně podmíněno jeho parlamentní úlohou a pracovištěmi; zastává názor, že pevně stanovená doba na vznesení námítky v případě všech právních aktů nemá opodstatnění a že tato doba musí být stanovena případ od případu pro každý základní akt s ohledem na složitost dané záležitosti a musí být dostatečná z hlediska účinné kontroly uplatňování přenesené pravomoci, aniž by nepřiměřeně oddalovala vstup v platnost v případě nekontroverzních aktů v přenesené pravomoci;

6. domnívá se, že urychlený postup uvedený v samotném základním aktu by měl být zaveden pro obzvláště výjimečné případy, např. se vztahem k otázkám bezpečnosti, zdraví nebo k humanitárním krizím;

7. je nicméně toho názoru, že velkou část případů, které vyžadují urychlené přijetí aktů v přenesené pravomoci, lze v řádně odůvodněných případech na žádost Komise vyřešit na základě flexibilního postupu včasného prohlášení Parlamentem nebo Radou, že nebude vznesena námitka;

8. trvá na tom, že přenesení pravomoci může být trvalé vzhledem k tomu, že přenesení pravomoci může být kdykoli zrušeno; je však toho názoru, že v případě časově ohraničeného přenesení pravomoci by mohla existovat možnost jeho pravidelného prodloužení na výslovnou žádost Komise; domnívá se, že přenesení pravomoci může být prodlouženo, pouze pokud proti tomu Parlament ani Rada nevnesou ve stanovené lhůtě námítky;

9. naprosto odmítá, aby se do základních aktů začlenila ustanovení, která by zákonodárci ukládala další povinnosti kromě těch, které již jsou obsaženy v článku 290 Smlouvy o fungování EU;

Praktická opatření

10. zastává názor, že některá praktická opatření by mohla být lépe koordinována prostřednictvím společné dohody mezi orgány, která by mohla mít podobu interinstitucionální dohody a zahrnovala by mj.:

- konzultace při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci,
- vzájemnou výměnu informací, zejména v případě zrušení přenesené pravomoci,
- opatření na předávání dokumentů,
- minimální lhůty pro vznesení námítky ze strany Parlamentu a Rady,
- výpočet lhůt,
- zveřejňování aktů v Úředním věstníku v různých fázích postupu;

Středa 5. května 2010

11. zdůrazňuje, že při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci musí Komise:
- zajistit včasné a soustavné předávání informací a příslušných dokumentů příslušným výborům Parlamentu, včetně všech návrhů aktů v přenesené pravomoci a obdržených příspěvků; k tomuto účelu by mohl být využit současný rejstřík postupu projednávání ve výborech jako vzor pro zdokonalený digitální informační systém,
  - poskytnout Parlamentu přístup na související přípravné schůze, výměny názorů a konzultace;
12. je toho názoru, že k výměně informací před zrušením přenesené pravomoci by mělo docházet na základě transparentnosti a slušné a loajální spolupráce mezi příslušnými orgány, aby byly všechny orgány včas plně informovány o možnosti zrušení; domnívá se však, že je zbytečné a matoucí, aby se navíc k obecnému požadavku stanovenému v článku 296 Smlouvy o fungování EU, který se vztahuje na všechny právní akty, zaváděla v základních aktech zvláštní právní povinnost uvádět důvody přijetí určitých právních aktů;
13. navrhuje, aby v příští dohodě byla stanovena minimální lhůta pro vznesení námítky, přičemž bude jasně stanoveno, že tato lhůta by měla být chápána jako minimum, bez něhož by se demokratická kontrola Parlamentu stala zbytečnou, nikoli jako omezení; domnívá se proto, že minimální doba ke vznesení námítky by měla být dva měsíce, s možností prodloužení na žádost Parlamentu nebo Rady o další dva měsíce; zdůrazňuje však, že lhůta pro vznesení námítky by měla záviset na povaze daného aktu v přenesené pravomoci;
14. trvá v souvislosti s jakoukoli budoucí dohodou na tom, že lhůty ke kontrole aktů v přenesené pravomoci smějí začínat až poté, co Komise poskytne všechny jazykové verze, a musejí řádně přihlížet k přerušení činnosti Parlamentu a k době voleb;
15. v souvislosti s jakoukoli budoucí dohodou zdůrazňuje, že akty v přenesené pravomoci, na něž se vztahuje právo vznést námitku, mohou být zveřejněny v Úředním věstníku, a tak vstoupit v platnost, teprve po uplynutí lhůty pro vznesení námitek kromě případů včasného prohlášení, že námitka nebude vznesena; domnívá se, že je zbytečné zavádět výslovnou povinnost, podle níž Parlament a Rada musejí v případě každého základního aktu zveřejnit rozhodnutí přijatá při kontrole uplatňování přenesené pravomoci ze strany Komise;

Závěrečné poznámky

16. vyzývá všechny své výbory, aby si vyměňovaly a pravidelně aktualizovaly osvědčené postupy a aby vypracovaly mechanismus, který by zajistil co největší důslednost postupů Parlamentu podle článku 290 Smlouvy o fungování EU; zdůrazňuje, že je třeba, aby všechny parlamentní výbory zorganizovaly svou práci tak, aby odpovídala jejich specifické povaze a využívala jejich soustředěných odborných znalostí;
17. žádá správní útvary Parlamentu, aby zajistily přiměřenou podporu při plnění úkolů vyplývajících z článku 290 Smlouvy o fungování EU tím, že za tímto účelem s využitím přesměrování prostředků (neutrálního z hlediska rozpočtu) zřídí nezbytná pracovní místa; žádá, aby se k posouzení administrativních struktur a lidských zdrojů, které jsou k dispozici k rozpracování těchto přenesených pravomocí, přistupovalo z institucionálního hlediska;
18. naléhá na Komisi, aby přednostně předložila legislativní návrhy, které jsou nutné k tomu, aby se právní předpisy Unie přizpůsobily ustanovením článků 290 a 291 Smlouvy o fungování EU; domnívá se, že v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU by se toto přizpůsobení nemělo omezovat na opatření, která v minulosti spadala pod regulativní postup s kontrolou, ale na všechna příslušná obecná opatření přijatá na základě nejrůznějších postupů či postupu projednávání ve výborech, které se na ně vztahovaly před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost;

Středa 5. května 2010

19. naléhavě žádá, aby byly nejprve přizpůsobeny právní předpisy Unie v těch oblastech, které byly před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost upraveny bez spolurozhodování Parlamentu; žádá, aby se tyto předpisy přizpůsobovaly případ od případu, aby se zajistilo, že jako akty v přenesené pravomoci budou definována zejména všechna příslušná obecná opatření, která byla dříve vydána podle článků 4 a 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾;

20. zastává názor, že za účelem úplného zachování práv zákonodárce je třeba během výše uvedeného přizpůsobení nebo při projednávání návrhů podle řádného legislativního postupu věnovat zvláštní pozornost souvisejícímu použití článků 290 a 291 Smlouvy o fungování EU a praktickým důsledkům použití jednoho či druhého článku; trvá na tom, že spolutvůrci právních předpisů mají pravomoc rozhodovat o tom, že záležitosti, které v minulosti spadaly pod regulativní postup s kontrolou, mohou být přijaty buď podle článku 290 Smlouvy o fungování EU nebo řádným legislativním postupem;

*

*   *
*   *

21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Strategické cíle a doporučení pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018

P7_TA(2010)0128

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. května 2010 o strategických cílech a doporučeních pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018 (2009/2095(INI))

(2011/C 81 E/03)

Evropský parlament,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. ledna 2009 o strategických cílech a doporučeních pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018 (KOM(2009)0008) („sdělení o strategických cílech a doporučeních pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018“),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. října 2007 o integrované námořní politice pro Evropskou unii (KOM(2007)0575),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A7-0114/2010),

A. vzhledem k tomu, že evropské rejdářské společnosti významnou měrou přispívají k evropskému hospodářství, avšak musí obstát v celosvětové konkurenci,

B. vzhledem k tomu, že strukturovaná a integrovaná opatření na zachování a rozvoj životaschopného námořního odvětví v Evropě jsou důležitá a měla by zvýšit konkurenceschopnost námořní dopravy a souvisejících odvětví a integrovat požadavky na udržitelný rozvoj a spravedlivou hospodářskou soutěž,